

Men det, der interesserer mig lidt, er, når hr. Thor Pedersen går herop og siger, at den næste regering, Venstre er med i, vil fjerne lejeværdien, for så gør hr. Thor Pedersen det jo måske til et kabinetsspørgsmål. Og det er det, jeg spørger til.

Er det sådan, at en regering med Venstres deltagelse først bliver aktuel på det tidspunkt, hvor der er fuldstændig sikkerhed for, at den pågældende regering fjerner lejeværdien? Er det et kabinetsspørgsmål, er det et kernekrav fra Venstre, eller er det bare varm luft? Er det bare noget, man kun ville gøre lige præcis i den situation, når man har et rent VKZ-flertal? Det tror jeg gerne man vil, for så vil man mange forfærdelige ting. Men i alle andre situationer: Er det da et krav, der er gemt lidt af vejen og ikke skal så langt op, at det generer nogen?

Bjørn Elmquist (RV):

Vi er jo nu nået til anden runde af ordførerindlæggene her, og vores debat, dagens debat om ændringsforslagene, er så småt ved at gå ind i sidste fase. Det er der måske nogle, der er glade for.

Det, der bringer mig på talerstolen nu, er en efterlysning, en kraftig efterlysning, rettet først og fremmest til De Konservative, men hvis hr. Thor Pedersen mod forventning skulle have lyst til at svare sagligt, så skal han da også være velkommen.

Jeg mangler svar på to spørgsmål, og det er bare symptomatiske spørgsmål om den mangel på sammenhæng ud fra en saglig – nu taler jeg ikke om det politiske i det – betragtning i de ændringsforslag, som V og K har lagt frem.

Det ene har at gøre med det, som hr. Peter Duetoft nævnte meget konkret – det var også noget, der stod på min egen liste, men jeg nåede ikke at få det med – om hjemmeservice. Der foreslår man en besparelse på 582,1 mio. kr. i Erhvervsministeriet, men da hjemmeservicen skal opretholdes og man vil lave det til en fradragssordning på skattebilletten, så opererer man med et fald i skatteprovenuet på 280 mio. kr. Hvordan er sammenhængen mellem de 582,1 mio. kr. på den ene side og så de 280 mio. kr. på den anden side? Det må da alt andet lige betyde, at omfanget af hjemmeservice og forbruget af det rundt omkring i de private hjem vil falde ganske væsentligt, stik imod det V og K har meldt ud indtil nu.

Det andet spørgsmål har at gøre med aktiveringsindsatsen. Merudgifterne i Socialministeri-

et ved straks at aktivere 52.000 personer andrager 380 mio. kr. ifølge V's og K's beregninger. Vores, regeringens, embedsmændenes beregninger viser, at det vil koste 2.500 mio. kr. i merudgifter at aktivere. Deri har man ikke indregnet en motiveringsfaktor på 20, men lad os dog trække en femtedel af udgifterne fra, og alligevel når vi ned på 2.000 mio. kr. Der er to helt konkrete, saglige og ikke polemiske spørgsmål her, som vi totalt mangler svar på.

Kim Behnke (FP):

I finansministerens besvarelse ville han gerne efterlade det indtryk, at vi i Fremskridtspartiet ikke har forstået de opgørelsesmetoder, man bruger i budgetoversigten, når man praler med, hvor mange offentligt ansatte der er.

Vores udgangspunkt er ikke nogen speciel tolkning fra Fremskridtspartiets side, men sådan set udelukkende at tage udgangspunkt i det materiale, regeringen selv publicerer. Da finanslovsforslaget for 1997 blev fremsat, ledsagede man det af sådan en statsbetalt reklamepublikation, hvor finansministeren skrev forordet og pralede med, hvordan og hvorledes regeringen har tænkt sig, det skulle gå i 1997. Der lægger man jo ikke skjul på, at man ønsker en lang række flere offentligt ansatte, og man fortæller, hvordan der inden for børnepasningsområdet, miljøområdet osv. skal ansættes flere mennesker i den offentlige sektor.

Så det, at regeringen nu har udmøntet det sammen med venstrefløjen i Folketinget – og konsekvensen bliver, at der i det næste par år skal ansættes 14.000 flere i den offentlige sektor – er jo kun en konsekvens af de ønsker, regeringen selv har formuleret.

Det, vi bare gør opmærksom på, er, at den måde, man fremstiller tingene på, efterlader et falsk indtryk. Finansministeren hævder, at tallene er justeret baglæns. Dertil er jeg nødt til at betvivle ministerens udsagn.

Det, ministeren jo glemmer, er, at i 1993 var der jo ikke noget, der hed Hovedstadens Sygehusfællesskab. Men i dag anser man de medarbejdere, der tidligere var på Rigshospitalet, og som dengang var opført som statsansatte, som ansat under Hovedstadens Sygehusfællesskab. De medarbejdere, som dengang var i DSB-koncernen, som i dag er ansat i f.eks. DSB Rederi A/S eller DSB Busser A/S, bliver i dag betragtet som privatansatte, selv om det jo er det rene vrøvl, fordi det jo fortsat er en del af den offentlige sektor, så længe staten ejer 100 pct. af akti-